

РЕАЛІЇ

... І ЗАЦВІТЕ САД НАДІЙ

Серед своїх колег-фермерів Вадим Віталійович Сав'юк (на фото) нічим особливим не відрізняється, хіба що молодістю. Адже господарює всього якихось п'ять років. За основу взяв овочівництво – вирощує моркву, столові буряки, огірки, цукрову кукурудзу, на восьми гектарах культивує картоплю. За такий короткий проміжок часу, звісно, ще не вдалося досягти помітних висот. Це, зрештою, й зрозуміло. Адже багатьом колегам, навіть досвідченим, у нинішніх умовах доводиться нелегко. Дехто думає не про розвиток свого господарства, а про те, як вижити, прогодувати сім'ю.

Втім, Вадим Віталійович на долю не нарікає. Адже знає, на що пішов. А свій вибір зробив ще десять років тому, коли після закінчення Новинодобрянської школи вступив на агрономічний факультет Львівського аграрного університету. Але перші свої університети пройшов, звісно, в рідному селі. Тут, як і всі однолітки, успішно склав іспити і за плугом, і на косовиці. Одне слово – пішов у світ не з теплиці, а з поля, до якої повернувся, збагатившись знаннями.

На перших порах міркував, що ці знання можуть у повній мірі знадобитися в агропідприємствах району, адже деякі з них на той час уже міцно утвердилися. Проте знайти міцні контакти з ними так і не вдалося. Чому? Відповіді на це запитання Вадим Віталійович уникає. Залишається лише здогадуватися, що в даному разі головну роль зіграв його характер, зокрема, одна з визначальних його рис – відстоювати власну точку зору. А така позиція не всім керівникам подобається, особливо тим, котрі звикли, щоб перед ними завжди знімали шапки...

«Агропоступ» - так назвав він своє фермер-

ське господарство. І тепер крок за кроком долає нелегкі аграрні рубежі. А вони і справді виявилися важкими. Адже набуті знання не завжди вдається застосувати на практиці. В даному разі причин є багато, а одна з основних – нестача коштів. Бо техніка, добрива, засоби захисту рослин нині, як відомо, коштують недешево. Тільки сільськогосподарська продукція чомусь не прирівнюється до тих злослабних євро чи доларів. Мало того – треба ще поборотися і за ринок збуту, інакше всі зусилля будуть зведені нанівець.

Перший свій іспит на стійкість Вадим Віталійович склав успішно. Тепер уже впевненіше почувується на аграрній стежі. Налагодив зв'язки із постачальниками, заготівельниками. Віддача гектара теж стала стабільнішою. Впродовж останніх років, скажімо, одержує на круг близько 200 центнерів картоплі. Технологія, яку застосовує, дещо відрізняється від традиційної, хоч на перший погляд різниця не надто помітна. Практикує ранні строки садіння бульб, які висаджує в гребінь. Рослини не огортає, застосовуючи досходовий та післяходовий обробіток гербицидами. Згодом проводить два обробітки проти колорадського жука, стільки ж – проти фітофтори. Досі використовував сорти «Санте», «Слов'янська», «Воля». У нинішньому році висаджуватиме і «Подолянку» та «Святкову». Бульби придбав у насіннєвому фермерському господарстві «Мальвіна», що в Костопільському районі. Разом із тим молодий фермер вважає, що картопля – культура не надто прибуткова, адже її вирощування потребує чималих затрат. Тому чітко намітив перспективу – інтенсивне садівництво. Саме у цій галузі господарство спеціалізуватиметься. А поки що молодий чотириріч-



ний садок займає близько гектара площі, на якій вирощує близько тисячі плодкових дерев. Тут ростуть яблуні, груші, сливи, навіть персики. Саджанці, пригадує, збирав по всіх усяодах – привозив їх із Вінниччини, Львівщини, Закарпаття. Деякі дерева, до речі, уже плодоносять. А серед найулюбленіших сортів яблуні – «Чемпіон», «Аріва», «Райка», «Лігол», «Флоріна». Взагалі ж про садівництво Вадим Віталійович говорить захоплено, зі знанням справи. Бо ж, як сам жартома зазначає, має біологічний склад характеру – не тільки любить усе те, що росте, а й розуміє його. І справді, щоб виростити сад і мати від нього належну віддачу, треба володіти усіма тонкощами технології, вміло її застосовувати. Що ж, знань вистачає. Залишається лише втілити задуми в життя.

Рік у рік усе впевненішим стає поступ «Агропоступу», шовесни буяє білим шумовинням сад. Тут – усі надії молодого фермера. Віряться, що міне небагато часу – і сад потішить нас довірними плодами.

Василь ХУДИК.